

народъ-тъ, и неоставя да даватъ дань на Кесаря, и казва себе си че е Христосъ (помазанникъ) царь. И Пилатъ го попыта, и каза: Ты ли си царь-тъ Иудейскій? И той отговори и рече мѡ: Ты (право) казваши. И Пилатъ рече на първосвященницы-ты и на народъ-тъ: Азъ не намирамъ никога вина въ тогозь челоуѣка. И тѣ насилваха, и казваха: Че смѣщава народъ-тъ; понеже побѣда по сичка Иудея като е наченалъ отъ Галилея до тѣка. И Пилатъ, като чѡ Галилеянинъ челоуѣкъ-тъ. И като разбра че е отъ Иродова-та държава, проводи го до Ирода, който бѣше и той въ Иерусалимъ прѣзъ тыа дни. И Иродъ като видѣ Исуса възрадѡва сѡ много; защото ищѣше отдавна да го види, понеже слышалше много (работы) за него; и надѣаше сѡ да види нѣкое знаменіе да става отъ него. И пыташе го сѡ много рѣчи; но той мѡ нищо не отговори. И първо. священницы-ти и книжници-ти стоаха та го обвиняваха силно. Но Иродъ сжез свои-ты си войнны слѣдъ като го унищожи и мѡ сѡ порѡга, облѣче го въ дрѣха свѣтла, и проводи го пакъ на Пилата. Въ онзи день Пилатъ и Иродъ сѡ спрѣтелиха по междѡ си; защото испърво имаха враждина по междѡ си. И Пилатъ свыка първосвященницы-ты и началницы-ты и народъ-тъ, И рече имъ: Доведохте ми тогозь челоуѣка, като че отвращава народъ-тъ; и ето, азъ прѣдъ васъ го испытахъ

и не намѣрихъ въ тогозь челоуѣка ни една вина отъ колкото го обвинявате. Нито пакъ Иродъ (намѣри); защото вы прѣгнхъ до него; и ето нищо достойно за смъртъ нѣма да е сторилъ. И тѣи, ще го накажъ и ще го пѣснж. И нѡжда имаше да имъ пѣща на сѣкой праздникъ одного (отъ запрѣны-ты). Но сички изедно извыкаха и казваха: Махни тогозь а пѣсни ни Варавва: Който за нѣкога размирица цю бѣше станала въ градъ-тъ, и за увѣнство хвърленъ бѣ въ тѣмница. И пакъ възгласи Пилатъ и искаше да пѣсн Исуса. И тѣ выкаха и казваха: Распи го, распни го. И той и третій пѣтъ имъ рече: Че какво зло е сторилъ той? азъ никога вина за смъртъ не намирамъ въ него; и тѣи като го покажъ, ще го пѣснж. Но тѣ навалаха сѡ голѣмы выкове, и искаха да бжде распнѣтъ; и тѣхни-ти гласове и първосвященнически-ти прѣвъзмогоха. И Пилатъ рѣши да имъ бжде ценіе-то. И пѣсна имъ когото ищаха, запрѣный за размирство и увѣнство, а Исуса прѣдаде на волѣта имъ. И когатого поведохъ вънъ, уловиха Симона нѣкого си киниенца, който си идаше отъ полето, и натовариха на него кръстъ-тъ, да го носи подиръ Исуса. И върваха слѣдъ него много множество народъ, и жены, които и плачаха и жалаха за него. И Исусъ сѡ обърна къмъ тѣхъ и рече: Дщери Иерусалимскы, не дѣйте плака за мене, но за васъ си и за чадата ваши плачете: Защото ето идѣ-